

[Fabricius.]

3 000 Kr. for en Lejlighed. Man kan ikke sige, at det har skylregnet over Præsterne.

Fra min egen Kreds har jeg nævnt, at en Kommune som Gentofte har det Særpræg, at dens Sognepræst har 600 Kr. lavere Slutløn end en Række residerende Kapellaner her i Byen. Jeg forstaaer ikke den Forskel. Tilmed har man i Gentofte en Befolkningskreds, der lever i større økonomisk Velstand end den københavnske Befolkning som Helhed.

Dog vil jeg sige, at denne Lønningslov er værdifuld, og at det var oprigtigt ment, naar Præsterne sagde Tak for, at man vilde gennemføre den, for Præsterne har ikke været meget vant til, at der har været taget meget Hensyn til deres Ve og Vel. Men jeg har gerne villet sige disse Ting her ved første Behandling for at vise, at den høje Rigsdag ikke skal være alt for rørt over sig selv og have tryk Samvittighed i den Tro, at nu er alt i Orden.

Der er store og værdifulde Ting i denne Lov. 3die Klasses Embeder, som altid har været meget problematiske, er afskaffet, og en Række Oprykninger og Omnormeringer har ogsaa megen Værdi, og saa kommer selvfølgelig Reguleringstillægget, som er Hjælpen til Danmarks Tjenestemænd og særlig skulde komme Kirkens Funktionærer til Gavn.

Der er en enkelt Ting, jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister, nemlig at foretage en Række formelle Ændringer i Lovforslaget. I Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og Frederiksberg benævnes Klasserne i §§ 1—4 A, 1ste 2den og 3die Klasse. Jeg vil henstille, at det bliver tilsvarende i Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg, saa Betegnelsen bliver A., 1ste 2den og 3die Klasse. Sagen er, at den nuværende Klasse A i det sidstnævnte Lovforslag er en saa faatallig Klasse, at den maa fremtræde som en Særklasse, og der vil blive en bedre Kontinuitet med den i Øjeblikket gældende Lønningslov, hvis man bibeholder de hidtil gældende Betegnelser. Det vil ikke betyde noget som helst for Loven, men for Lovens Modtagelse i Menighederne.

Der er en meget vigtig Gave til Menighederne i denne Lov. Det er allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen og stærkere af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, nemlig den foreslaaede § 77. Enhver vil forstaa, at en Afskedigelsesparagraf altid mødes med Betænkelse inden for en Organisation; det minder saa meget om

Lærernes Afskedigelsesparagraf, § 8. Men jeg føler mig forpligtet til herfra at oplyse, at der forud for Optagelsen af denne Paragraf i Lovforslaget er gaaet Forhandling med den forhandlingsberettigede Organisation, Danmarks Præsteforening, og denne Organisation har godkendt dette Forslag ud fra den Betragtning, at Præsterne ikke ønsker ved at forsvare en Kollega at gøre Uret mod Menigheden. Vi vil ikke forsvare det uforvarselige. Vi kunde maaske nok have ønsket, at denne Lov var blevet tidsbegrænset, saa at den kunde ændres, uden at hele Lønningsloven skulde tages til Behandling; det vil jeg dog ikke stille Forslag om. Vi finder Trygheden i dette, at Sagen skal rejses af uvildige Administrationsekskursionsmænd og aldrig af dem, som eventuelt selv er impliceret i Sagen.

Jeg skal pege paa en Paragraf, som ligger smukt paa Linie med denne Paragraf, og som gaar ud paa, at en Menighed kan beholde sin Præst, selv om han lønmæssigt ikke kunde være tjent med at blive der, idet § 13, 1ste Stykke, hjemler Ret til, at Menigheden selv ved Ligning giver et Løntilskud til sin Præst; jeg tror, at det er rigtigt.

I øvrigt finder jeg, ligesom det allerede er sagt af det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, at Kirkebetjeningsloven for København og Frederiksberg indfører noget fuldstændig rigtigt ved at gøre baade Kordegne og Gravere til Tjenestemænd og ogsaa den store Del, i alt Fald en stor Del, af Organisterne. Jeg tror, det samme vil blive Tilfældet i alle Danmarks større Byer. At det har været mindre farbart at prøve under de meget forskellige Vilkaar ude i Landets Menigheder at skabe en ensartet Ordning paa dette Punkt, maa sikkert tages til Efterretning. Men det skal allerede her ved første Behandling fremhæves, at Lønningerne, som er antydte i § 28, af Lønningskommissionen er blevet betegnet som Mindstelønninger, og jeg vil henstille, at Ministeriet, naar det til sin Tid udsender denne Lov til Efterlevelse i Menighederne, understreger, at det er Mindstelønninger. Vi glæder os over, at de Tjenestemænd, som Kirken har i sit Brød, som Tjenestemænd vil faa Pension, og at der i § 43 aabnes Adgang til, at de honorarlønnede kan faa en forsvarlig Ordning, hvor Kirkerne selv deltager i deres Pensionering.

For første Gang ser vi en Lettelse i den meget bundne Stilling. Menighedsraadene har haft, idet § 50, 6te Stykke, tillader Oplæg af Midler paa det aarlige Budget, og der haaber vi, at det bliver givet Anledning til, at man foreløbig kan opfange bl. a.,